

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1015853/7

בבית הדין הרבני נתניה

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא – אב"ד, הרב אברהם מייזלס, הרב אריה אוריאל

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד הילה פרנקל)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד סיגל בכר)

הנדון: חיוב בעל בהוצאות משפט בגין בזבוז זמן שיפוטי וניצול ההליך – תוך הונאת בית הדין והאישה – לביזום

החלטה

העובדות

הצדדים הוזמנו לסידור גט לאחר שנקבע בפסק הדין ש"על הצדדים להתגרש". ביה"ד השקיע זמן בחקירת שמות הצדדים ובקבלת עדים של כל אחד מהצדדים. עם סיום חקירת השמות, כאשר ביה"ד החל להסביר לצדדים את סדר הליך סידור הגט, החליט הבעל שהוא חוזר בו ואינו רוצה לסדר גט. האישה פנתה לבעל בתחנונים שלא יסרב לתת לה גט, וביה"ד נזף בו על התנהגותו כלפי ביה"ד.

הבעל ביקש פסק זמן למחשבה, וביה"ד אפשר לו זאת. לאחר זמן קצר ביה"ד הכניס את הבעל ללשכת הדיינים, אחד מחברי הרכב ביה"ד יצא לשוחח עמו כדי לשמוע את החלטתו הסופית, הבעל הודיע שהוא חוזר בו מהסכמתו למתן גט ורוצה שלום בית.

ביה"ד הבהיר לבעל שבשלב זה זכותו לחזור מהסכמתו לגירושין, אבל לא ייתכן שביה"ד יתנהל לפי גחמותיו וייגרם לביה"ד בזבוז זמן ניכר, ולכן הודיע ביה"ד לבעל שהוא יישא בתשלום הוצאות בסך שבעת אלפים וחמש מאות ש"ח.

הבעל התריס כלפי ביה"ד שזה "לא מעניין" אותו – הוא לא ייתן גט.

כעבור זמן קצר נכנס פקיד העזר והודיע לביה"ד שהבעל חוזר בו ומסכים לתת גט לאשתו.

לאחר התלבטות קצרה החליט ביה"ד שאף על פי שהבעל – בהתנהגותו – ביזה את ביה"ד, כדי לשחרר את האישה מעגינותה ימחל ביה"ד על כבודו, יכניס את הצדדים פעם שלישית, ושוב יסביר לצדדים את הליך סידור הגט.

לאחר שהגט נכתב ונחתם, הוזמנו הצדדים להיכנס לאולם ביה"ד למסירת גט.

ביה"ד חזר ושאל את הבעל אם זה סופי – שהוא מסכים ונותן גט לאשתו, הבעל השיב בחיוב וביה"ד התרה בבעל שלא ייהתל בו. הבעל הודיע שהוא נותן סופית את הגט. ביה"ד

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מבקש ממנו שיבטל 'מודעות', ויצהיר שהוא נותן את הגט בהסכמתו. ואכן הבעל קרא את נוסח הביטול והצהיר שהוא נותן את הגט מרצונו החופשי.

ביה"ד ביקש מהצדדים לעמוד זו מול זה וביקש מהאישה לפרוש את כפיה מול הבעל כדי לקבל את גטה ממנו.

ביה"ד מסר לבעל את הגט כדי שיניח בידי האישה, הבעל לקח את הגט בידו, עמד מול האישה וקרא את הנוסח הנדרש קודם מסירת הגט מידו לידה.

לאחר שסיים הבעל לקרוא את הנוסח מתוך הכתב, ביקש ביה"ד ממנו להניח את הגט בתוך ידה של האישה.

ברגע זה, השליך הבעל את הגט על רצפת ביה"ד (ובכך פסל את הליך מסירת הגט), נטש בזעם את אולם ביה"ד, והשאיר את האישה כשידיה פרושות באוויר, עומדת נבוכה ואינה יודעת אם למרות זאת היא גרושה.

ביה"ד הודיע לה שהיא אינה גרושה מאחר שהגט לא ניתן מידי הבעל ישירות לידיה. התנהגותו המחפירה של הבעל, כמתואר, לאורך כל הליך סידור הגט – כלפי ביה"ד, ובסיום – המבזה את ביה"ד ומשפיל את האישה, מחייבת את ביה"ד להגיב בחומרה רבה.

החלטה

לאור האמור מחליט ביה"ד כדלהלן:

- א. על התובעת וב"כ להודיע לביה"ד באיזה אופן הן מבקשות להמשיך את הטיפול בתיק.
 - ב. בית הדין מחייב את הבעל בתשלום הוצאות למדינה בגין ביזוי בית הדין ובגין בזבוז זמנו השיפוטי של בית הדין, וכן עבור הוצאות המדינה בין היתר בשל שכר סופר גטין ועדי הגט, בסך כולל של 50,000 ש"ח.
 - ג. על המזכירות להעביר החלטה זו למרכז לגביית קנסות שע"י משרד המשפטים בירושלים לצורך גביית הסכום הנ"ל.
- ניתן ביום ו' באייר התשע"ז (2.5.2017).

הרב אריה אוריאל

הרב אברהם מייזלס

הרב שלמה שפירא – אב"ד